

Емец А. В.

Университет Государственной фискальной службы Украины

НЕКОТОРЫЕ ПОДХОДЫ К АНАЛИЗУ ОСНОВНЫХ ПРИНЦИПОВ РАМОЧНЫХ СТАНДАРТОВ БЕЗОПАСНОСТИ И ОБЛЕГЧЕНИЯ МЕЖДУНАРОДНОЙ ТОРГОВЛИ ВСЕМИРНОЙ ТАМОЖЕННОЙ ОРГАНИЗАЦИИ

Резюме

Исследованы основные принципы Рамочных стандартов безопасности и облегчения международной торговли Всемирной таможенной организации. Определены стратегические цели экономической политики государства, которые можно достичь, используя институт уполномоченного экономического оператора (УЭО). Определены перспективные направления научного поиска для практического внедрения в Украине института УЭО и государственного регулирования их деятельности.

Ключевые слова: УЭО, стандарты безопасности, внешнеэкономическая деятельность, государственное регулирование.

Yemets A. V.

University of State Fiscal Service of Ukraine

SOME APPROACHES TO THE ANALYSIS OF THE MAIN PRINCIPLES OF FRAMEWORK SECURITY STANDARDS AND WORLD TRADE FACILITATION OF THE WORLD CUSTOMS ORGANIZATION

Summary

Reviewed the basic principles of the Framework security standards and world trade facilitation of the World Customs Organization. The strategic objectives of economic policy, which can be achieved using institute of authorized economic operator (AEO), are determined. Outlined promising areas of scientific research for practical implementation in Ukraine of the AEO Institute and state regulation of their activities.

Keywords: AEO, safety standards, foreign trade, state regulation.

УДК 332.1

Котко О. К.

Університет митної справи та фінансів

ІННОВАЦІЙНА ЕКОСИСТЕМА ЯК НОВА ПАРАДИГМА ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

В статті досліджено теоретичні аспекти категорії «інноваційна екосистема», а також її різновиди. Запропоновано концептуальну модель інноваційної екосистеми й визначено сукупність еволюційних змін інформаційно-комунікативних технологій у формуванні інноваційної екосистеми.

Ключові слова: інноваційна екосистема, інфраструктура, інноваційний розвиток, інформаційно-комунікативні технології, інвестиційні процеси.

Постановка проблеми. Інфраструктура інноваційного розвитку України перебуває на початковому етапі формування. У ній представлено лише окремі типи інноваційних структур, зокрема технопарки, наукові центри, бізнес-інкубатори, науково-технічні підприємства, фонди. Причому діяльність лише незначної їх частини відповідає завданням, які мають вирішуватися ними, виходячи із світового досвіду організації різних типів інноваційних структур. В Україні не тільки обмежена чисельність інноваційних структур, але склалася їх структурна неповнота, а також функціональна невизначеність діяльності, що і обумовило дослідження такої категорії як «інноваційна екосистема».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням такого явища як створення та функціонування інноваційних екосистеми займалися такі вчені: Р. Аднер [3], Б. Меркан, Д. Гоктас [4], П. Ванг [5], Т. Папаноя [6] розглядають інноваційну екосистему, як форму співпраці учасників системи. Р. Фрош, Н. Галлопулос [8] виділяють таке поняття як промислова екосистема, що функціонує в індустріальній системі. Дж. Мур

[9], Р. Левін, Б. Регін [10], наголошуючи на ролі та значенні бізнесу, досліджували таке поняття як бізнес екосистема. С. Мітлетон-Келлі [11] у своїх дослідженнях виділяє соціальну екосистему. Більшість зарубіжних вчених вивчали різновиди інноваційної екосистеми, створення яких є актуальним в певному регіоні за наявності відповідних ресурсів та існуючих потреб тощо.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Інноваційні структури різного роду, сприяють досягненню розвитку економічного стану в регіоні, зростанню кількісних та якісних показників інвестиційних процесів; створенню нових можливостей для населення та країни. Інвестиційні процеси мають досить тісний зв'язок з інноваційною інфраструктурою так як ідея створення інноваційних структур стає передумовою до залучення інвестицій і зростання кількісних та якісних показників інвестиційних процесів; дослідження сутності інноваційної інфраструктури та наслідків від створення її функціональних елементів створить умови для кращого розуміння інноваційних процесів в розрізі прогресивного розвитку суспільства. В Україні наразі функціонує лише одна

інноваційна екосистема, наявність потенціалу та ресурсів визначає потребу в детальній вивченні такої інноваційної структури як «інноваційна екосистема» з метою їх подальшого запуску в регіонах країни.

Мета статті – дослідити економічну сутність категорії «інноваційна екосистема» та запропонувати концептуальну модель інноваційної структури «інноваційна екосистема».

Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до Стратегії розвитку України в період до 2020 року урядом було обрано євроінтеграційний рух розвитку за чотирима векторами: розвитку, безпеки, відповідальності та гордості. В межах вектору розвитку та безпеки виникає потреба в інноваційному розвитку національного господарства України: створенні умов для підвищення рівня інноваційної культури, інвестиційної активності, забезпечення безпеки держави, бізнесу, населення. Однією із складових інноваційного розвитку інвестиційних процесів є формування інноваційної інфраструктури, як фактору впливу на інвестиційні процеси, спрощення бізнес процесів, розвитку регіонів та економічного зростання держави.

Обравши євроінтеграційний напрям розвитку Україна намагається імплементувати інноваційну модель розвитку національної економіки. Під інноваційною інфраструктурою варто розуміти важливий елемент інноваційної системи, який служить інтегратором інноваційно-інвестиційної діяльності, забезпечуючи взаємодію і розвиток її учасників на різних етапах інноваційного процесу. Інноваційну інфраструктуру формують такі елементи: організації різних організаційно-правових форм, приватні особи (технопарки, бізнес-інкубатори, інвестиційні та венчурні фонди, об'єднання бізнес-ангелів, центри трансферу технологій, консалтингові агентства тощо) діяльність яких сприяє реалізації інноваційно-інвестиційної діяльності і розвитку інноваційного потенціалу території [1].

Інноваційні структури різного роду, сприяють досягненню розвитку економічного стану в регіоні, зростанню результативності інвестиційних процесів, створенню нових можливостей для населення та країни. Попри позитивні ефекти від створення та функціонування інноваційної інфраструктури, існує ряд проблем в фінансуванні такої інфраструктури. Основними джерелами фінансування програми створення інноваційної інфраструктури в 2013 році були: державний бюджет – 103,92 млн грн місцевий бюджет – 79,4 млн грн, інші джерела – 73,68 млн грн. Всього урядом було передбачено профінансувати інноваційну інфраструктуру в розмірі 257 млн грн [2]. Але очікуваних результатів від проведених заходів не вдалось

отримати. З прийняттям Бюджету 2016 року скоротилася частка видатків на розвиток порівняно з 2015 роком, так у 2015 році частка становила 7,8%, а у 2016 році – 6,3% (див. рис. 1).

Спостерігається тенденція до зниження ролі держави в процесах розвитку. З метою розвитку регіонів та залучення інвестицій важлива роль покладається саме на бізнес та його результативну діяльність. Створення структурних одиниць інноваційної інфраструктури зможе позитивно вплинути на інвестиційну активність та процеси. Основною місією суб'єктів інноваційної інфраструктури є реалізація інвестиційних процесів, комерціалізація результатів НДДКР, створення сприятливих умов для інноваційної діяльності та економічного зростання. Інноваційну інфраструктуру розділяють на складові, які в комплексі утворюють функціонуючу систему. Такими складовими є правова, інформаційна, фінансова інфраструктура, та спеціалізовані інноваційні центри.

До правової інфраструктури відносять нормативно-правову базу в сфері регулювання інноваційної діяльності, охорону об'єктів інтелектуальної власності, стимулювання НДДКР, правове забезпечення діяльності малого та середнього підприємництва, регулювання умов створення та функціонування інноваційних структур тощо. Інформаційна інфраструктура включає інформацію в різних сферах діяльності, що сприяє ефективному функціонуванню суб'єктів інноваційної діяльності. Фінансова інфраструктура на меті має безпосереднє фінансування інноваційної діяльності. До фінансових інститутів відносяться інвестиційні фонди, агентства, банки, венчурні підприємства, тобто структури, які виступають джерелами фінансування інноваційної діяльності та приймають активну участь в інвестиційних процесах.

Наразі в Україні функціонують такі інноваційні структури: 12 – технопарків, 28 – інноваційних центрів, 28 – інноваційних бізнес інкубаторів, 9 – центрів науки, інформатизації та інновацій регіонального рівня, а також Український інститут науково-технічної інформації. Одним із результатів інноваційного розвитку, на який варто звернути увагу, на нашу думку, є така структура як інноваційна екосистема.

Дане поняття є відносно новим для української економіки. Передумовою створення першої інноваційної екосистеми в Україні було створення наукового парку «Київська політехніка» в 2006 році, а з підписанням закону України «Про науковий парк «Київська політехніка» починається активна робота парку. З 2014 року на базі Київського політехнічного університету було створено інноваційну екосистему «Sikorsky Challenge», структура інноваційної екосистеми «Sikorsky Challenge» виглядає як об'єднання таких елементів: стартап школа, фестиваль інноваційних проектів, бізнес-інкубатор; інноваційне технологічне середовище; центр інтелектуальної власності; венчурний фонд та інші фонди.

В сучасних дефініціях, в категорії «екосистема» наголошується на наявності функціонального характеру системи та матеріально-енергетичній залежності між живими організмами. Тобто, в результаті пристосування живі організми утворюють біологічну систему, функціонування якої призводить до обміну між ними енергією та речовинами в процесі симбіозу, утворюючи єдине ціле. В економіці, категорія «екосистема» розкривається через інноваційну діяльність, через активну

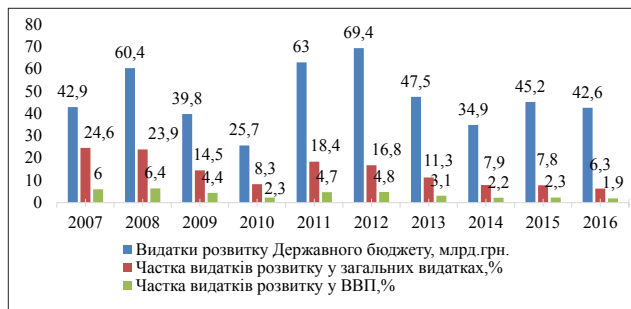

Рис. 1. Видатки розвитку державного бюджету України 2007–2016 рр. [2]

та продуктивну співпрацю між учасниками. Основною характеристикою інноваційної екосистеми (далі – ІЕС) є процеси колаборації, побудовані на ієрархічних зв'язках суб'єктів системи. Р. Аднер вважає, що ІЕС це такі форми співпраці, в рамках яких компанії об'єднують свої індивідуальні пропозиції в інтегровані рішення, що готові задовольнити споживача [3, с.98]. Б. Меркан та Д. Гоктас стверджують, що ІЕС утворюють економічні агенти та економічні відносини, а також неекономічні, а саме: інститути, технології, соціальна взаємодія та культура [4, с. 102]. На думку П. Ванга ІЕС представляє собою сукупність інновацій, об'єднань (громад), виробників, розробників та взаємодію між ними [5, с.8]. Т.Папаноя наголошує на тому, що для ІЕС є характерним сильне поєднання ринкових механізмів з високою точністю, в той час, як з позиції традиційних підходів наголошується на неринкових підходах та відносинах, які історично склалися [6]. Згідно з Міждержавною програмою інноваційної співпраці держав – учасників СНД, на період до 2020 року ІЕС – сукупність взаємовідносин всіх елементів сфери інноваційної діяльності, що характеризують сприйняття державою та суспільством інновацій, що визначають ефективність процесу створення та використання інновацій [7].

ІЕС є своєрідною платформою, для використання інноваційних технологій, що призводить до раціонального використання ресурсів, зменшення собівартості, а також збільшення продуктивності виробництва. Як вже зазначалося поняття «інноваційна екосистема» є відносно новим та пройшло певні еволюційні зміни, пов'язані зі сприйняттям ефективності роботи інноваційної інфраструктури. Про те, можна виділити еволюційні етапи становлення екосистеми, що вплинули на формування різновидів екосистем в залежності від основного їх призначення.

Так, в 1989 р. Р. Фрош і Н. Галлопулос [8] виділяють поняття промислової екосистеми. Пояснюючи промислову екосистему через виробничі процеси, які в індустріальній екосистемі перетворюють оборотні активи в матеріали з однієї форми в іншу; зменшення оборотних активів призводить до вичерпування матеріалів та задоволення потреб населення. Враховуючи виробничі процеси та процеси утилізації, витрати енергії неминуче призводять до утворення відходів та шкідливих побічних продуктів, але на нижчому рівні, аніж за межами роботи індустріальної екосистеми. Тобто за ідеальних умов в промисловій екосистемі відбувається циклічне виробництво з мінімальною кількістю відходів та шкідливих речовин.

В 1993 році Дж. Мур [9, с. 76] запропонував термін «бізнес екосистема» – це економічне об'єднання, що базується на взаємодії учасників світу бізнесу. За Дж. Муром, бізнес екосистема включає споживачів, керуючу компанію-виробника, конкуренцію, та інших акціонерів. Ключовою фігурою в такій екосистемі є керуюча компанія, яка має великий вплив на ко-еволюційні процеси. Бізнес-екосистема – розширена система взаємодоповнюючих організацій; об'єднань споживачів, постачальників, головних виробників та інших акціонерів, фінансових, торгових асоціацій, трудових союзів, органів стандартизації, державних та квазідержавних інститутів, а також інших зацікавлених сторін. Життєвий цикл бізнес екосистеми Дж. Мур розділяє на чотири етапи. На першому етапі задовольняються потреби споживачів. На другому етапі, за

рахунок збільшення потенціалу, досліджуються бізнес концепції. На третьому етапі бізнес екосистема досягає стабільності і стає високоприбутковою. На фінальному етапі відбувається або самооновлення, або смерть, що є причиною появу нового, або ростом нової екосистеми. Іясеві та Левін [10, с. 46] вважають, що трьома визначальними успішними факторами бізнес екосистеми є: продуктивність, надійність, можливість створювати нові ніші. Продуктивність, як базовий фактор екосистеми визначає успіх будь-якого бізнесу, оскільки заздалегідь, підприємці орієнтовані на високу ефективність свого виробництва чи іншого результату своєї діяльності. Під надійністю екосистеми варто розуміти спроможність до виживання підприємства, коли потрясіння зсередини чи ззовні загрожують знищенням системи. Не менш важливим фактором для бізнес екосистеми є гнучкість: учасники такої екосистеми повинні бути конкурентоспроможними та вміти пристосовуватися до змін ендегенних та екзогенних факторів. Серед учасників бізнес-екосистеми повинні бути компанії-учасники, які забезпечують, інших учасників, надаючи різного роду підтримуючі послуги.

Соціальна екосистема відповідно до Є. Мітлетона-Келлі [11, с. 30] утворена компаніями-учасниками, на які впливають та, які здійснюють свій вплив на соціальну екосистему, створену пов'язаними між собою підприємствами, споживачами, постачальниками, а також економічними, культурними та правовими інститутами. Визначальним феноменом для поняття соціальна екосистема є ко-еволюція, яка не може відбуватися в умовах ізоляції.

Одним із видів екосистем є електронна бізнес екосистема, робота учасників такої системи базується на екомерції та управлінських процесах, що здійснюються електронним способом. Основною ціллю функціонування електронної бізнес системи є розширення можливостей малих та середніх підприємств до масштабів конкуренції з великими компаніями програмного забезпечення. Характерною рисою електронної екосистеми є те, що робота підприємств, які утворюють таку екосистему базується на інтернет-технологіях на такому рівні, що бізнес-послуги та компоненти програмування підтримуються всеосяжним програмним забезпеченням, яке вказує на еволюційну поведінку та самоорганізацію [12]. Цифрове середовище електронну бізнес екосистеми утворює компоненти програмного забезпечення, аплікації, послуги, знання, бізнес моделі, навчальні модулі, нормативно-правову базу тощо. Еволюційні зміни ІЕС виражаються в отриманні конкурентних переваг, зростанні рівня організаційних змін та унікальності ведення бізнесу, через впровадження продуктів інноваційного розвитку. Прийняття технологій, які базуються на Інтернет сервісах для електронного бізнесу є безперервним процесом з послідовним кроком еволюції. Інноваційний розвиток ведення бізнесу можна поділити на 7 етапів (див. рис. 2). Для кожного з етапів є характерним впровадження інновацій, що призводили в кінцевому результаті до збільшення ефективності, продуктивності роботи підприємства. В наш час, зайняти нішу лідера на будь-якому ринку можна маючи інноваційні підходи до виробничих процесів, або в процесах прийняття рішень, тому що застосування новітніх технологій призводить до оптимізації процесів та прогресивних змін в середині організації.

Рис. 2. Еволюційні зміни інформаційно-комунікативних технологій в формуванні інноваційної екосистеми

Джерело: побудовано автором

В еволюційному ланцюзі інноваційних змін, на першому етапі, було створення та використання електронної пошти, яка змогла підвищити ефективність внутрішніх та зовнішніх комунікаційних процесів. На другому етапі є поява веб-сайтів, створення власних сайтів для компаній змогли вивести такі організації на новий рівень, створюючи умови для представлення свого бізнесу на міжнародному ринку, що в свою чергу призводить до поширення інформації, збільшення обізнаності серед потенційних споживачів та партнерів, а також отриманні змоги збирати потрібну інформацію. На наступному етапі з'являється така технологія, як е-комерція. Е-комерція характеризується: доступністю нових ринків збуту, зменшенням витрат на транзакційні операції, можливістю замовляти та оплачувати онлайн, зручністю та легкістю у використанні послуг для споживачів, відсутністю прив'язки до часу. На етапі формування е-бізнесу з'явилися такі переваги для підприємців: економічність у вартості каналів інтеграції продукції чи послуг, ефективний та економічний маркетинг, скорочення витрат, збільшення ефективності у вирішенні питань пов'язаними з внутрішніми процесами підприємства. Мережеві організації, які ми можемо назвати також віртуальними компаніями, використовують нові бізнес моделі, що базуються на мережеві взаємодії. Як правило, такі компанії активно використовують останні технологічні новинки в своїй діяльності для спрощення процесів ведення бізнесу та завоювання довіри серед споживачів. Електронні екосистеми характеризуються: наявністю власної платформи, навчанням та передачею знань, динамічною агрегацією пропозицій, природним відбором в сфері послуг, а також наявністю еволюційного середовища. Вершиною нашої еволюційної піраміди є інноваційна екосистема. Така система буде включати в себе всі еволюційні етапи інноваційного розвитку відкриваючи нові можливості для учасників системи.

Таким чином, існує декілька видів екосистем, для кожної з яких характерні певні особливості. Проте інноваційна екосистема, як результат інноваційного розвитку може поєднувати в собі функціональні особливості декількох екосистем в залежності від території розташування, наявності ресурсної бази та потенціалу. На формування інноваційної екосистеми впливає ряд факторів, що дає можливість утворенню моделі (див. рис. 3).

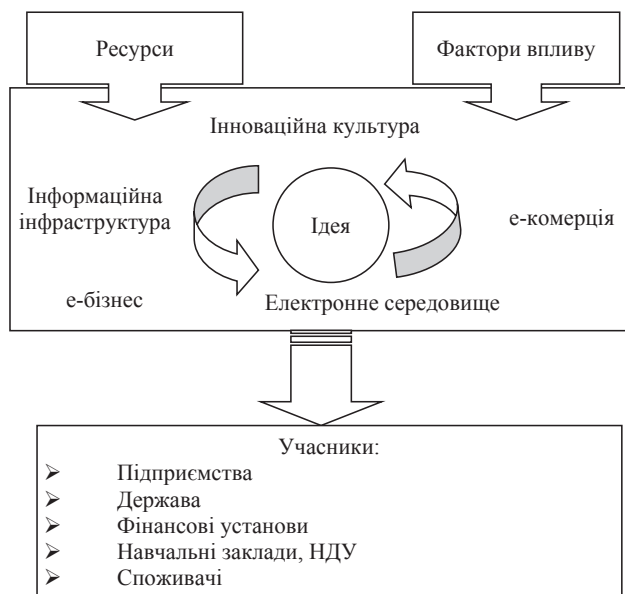

Рис. 3. Модель інноваційної екосистеми

Джерело: побудовано автором

Основною відмінністю інноваційної екосистеми від інших різновидів є наявність інноваційної складової, інноваційної культури, електронного середовища та інформаційної інфраструктури. Серцевиною або ядром функціонування інноваційної екосистеми є наявність інноваційної ідеї, впровадження якої призводить до появи чи вдосконалення продукту, послуги тощо. Інноваційні ідеї розвиваються та реалізуються в середовищі, створеному завдяки мережам, Інтернету, продуктів програмного забезпечення та впливу ресурсів та певних факторів. Ресурси відіграють важливу роль під час формування ідей та безпосередньої її реалізації. До таких ресурсів можна віднести матеріальні та нематеріальні ресурси, які надходять із навчальних закладів, науково дослідних установ, фінансових установ, венчурних фондів тощо. На ефективність функціонування інноваційної екосистеми впливатиме доступність, управління, а також розподіл ресурсів. Також, не менш важливим є наявність факторів впливу, які мають екзогенну та ендогенну природу. Всі учасники інноваційної екосистеми мають безпосередній зв'язок та певну взаємозалежність, що визначає вплив на кожного суб'єкта. Тісний зв'язок суб'єктів інноваційної екосистеми породжує основні функції інноваційної екосистеми, які полягають в самоорганізації, саморегулюванні, ко-еволюції, адаптації, унікальності. Функціонування ІЕС базується на еволюційних змінах в будь-якій сфері життя та галузях національної економіки з використанням послуг та компонентів програмного забезпечення та електронного середовища. Для категорії ІЕС характерна нова парадигма та концепція сучасності з еволюційною природою та інноваційними поглядами на вирішення існуючих проблем.

Висновки. Хоча, інноваційні структури, на кшталт центрів трансферу технологій, технопарків, індустріальних парків, інноваційних екосистем, вільних економічних зон, бізнес інкубаторів є не визначальними об'єктами інноваційної інфраструктури, про те, створення ІЕС забезпечить сприятливий не лише економічний ефект, а й соціальний. Адже, в умовах інтенсивного розвитку суспільства, науки та техніки з'являються

нові можливості для розвитку національної економіки, підвищення рівня конкурентоспроможності та здобуття світового лідерства. І в рамках збільшення продуктивності праці, зменшення собі-

вартості, розширення ринків збуту та отримання максимального прибутку ІЕС може бути чудовою платформою для співпраці держави, бізнесу та науки.

Список використаних джерел:

1. Евсеєва О. Развитие инновационной инфраструктуры в условиях модернизации национальной экономики / О. Евсеєва, М. Коновалова // *Фундаментальные исследования*. – 2012. – № 9. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://fundamental-research.ru/ru/article/view?id=30208>.
2. Ковалівська С. Видатки бюджету –2016: без інвестицій та реформ / С. Ковалівська [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://blog.liga.net/user/skovalivska/article/20328.aspx>.
3. Adner R. Match your innovation strategy to your innovation ecosystem / R. Adner // *Harvard Business Review*. – 2006. – Vol. 84. – P. 98–110.
4. Mercan B. Components of Innovation Ecosystems: A Cross-Country Study / B. Mercan, D. Göktaş // *International Research Journal of Finance and Economics*, Iss. 76. – 2011. – P. 102–112.
5. Wang P. Advancing the Study of Innovation and Globalization in Organizations / P. Wang // *Conference on Advancing the Study of Innovation and Globalization in Organizations*. – Nuremberg ; Germany, 2009. – P. 301–314.
6. Papaioannou, T., Wield, D. & Chataway, J. Knowledge ecologies and ecosystems? An empirically grounded reflection on recent developments in innovation systems theory, 6-th International Triple Helix Conference on University-Government-Industry Relations. – 2007.
7. Межгосударственная программа инновационного сотрудничества государств-участников Содружества Независимых Государств на период до 2020 года.
8. Frosch R. And Nicholas E. Gallopoulos. 1989. Strategies for Manufacturing. *Scientific American* 189 (3) 152 Ou (?) / R. Frosch, N. Gallopoulos // *Strategies for manufacturing. Scientific American*, 1989. – № 261(3). – P. 144–152.
9. Moore J. Predators and Prey: The New Ecology of Competition / J. Moore // *Harvard Business Review*. – 1993. – Vol. 71(3). – P. 75–83.
10. Iansiti M. The Key stone Advantage: What the New Dynamics of Business Ecosystems Mean for Strategy, Innovation, and Sustainability / M. Iansiti, R. Levien ; Harvard Business School Press. – 2004. – 225 p.
11. Mitleton-Kelly E. Ten Principles of Complexity and Enabling Infrastructures / E. Mitleton Kelly // *Complex Systems and Evolutionary Perspectives on Organizations : The Application of Complexity Theory to Organizations*. Pergamon. – Amsterdam, 2003. – P. 23–50.
12. Nachira F. Towards a Network of Digital Business Ecosystems Fostering the Local Development / F. Nachira, European Commission Discussion Paper. – Bruxelles, 2002. – 23 p.
13. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kno.rada.gov.ua/komosviti/doccatalog/document?id=48722>.

Котко О. К.

Університет таможенного дела и финансов

ИННОВАЦИОННАЯ ЭКОСИСТЕМА, КАК НОВАЯ ПАРАДИГМА ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ ЭКОНОМИКИ

Резюме

В статье исследованы теоретические аспекты категории «инновационная экосистема», а также ее разновидности. Предложена концептуальная модель инновационной экосистемы и определена совокупность эволюционных изменений информационно-коммуникативных технологий в формировании инновационной экосистемы.

Ключевые слова: инновационная экосистема, инфраструктура, инновационное развитие, информационно-коммуникативные технологии, инвестиционные процессы.

Kotko O. K.

University of Customs and Finance

INNOVATION ECOSYSTEM AS A NEW PARADIGM OF ECONOMIC INNOVATIVE DEVELOPMENT

Summary

The article examines theoretical aspects of the category of “innovation ecosystem” and its varieties. The author offers a conceptual model of innovation ecosystem and defines aggregate of evolutionary changes of information and communication technologies in formation of innovation ecosystem.

Keywords: innovation ecosystem, infrastructure, innovative development, information and communication technologies, investment processes.